

angaar Gæld til Lande, med hvilke det ikke har været muligt at komme i Forbindelse.

Med Henblik herpaa gennemførtes den heromhandlede Lov, som har følgende Indhold:

§ 1. De i Lovgivningen foreskrevne Frister for Forældelse af Fordringer forlænges til *Udgangen af Aaret 1946* i de Tilfælde, hvor der paa Grund af de i Forbindelse med Verdenskrigen staaende Forhold i Forældelsestiden eller en Del af den *ikke har været normal Postforbindelse* med den Stat, i hvilken Fordringshaveren havde Bopæl eller fast Ophold. Samme Regel gælder Forældelse, der har Hjemmel i Aftale.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 finder tilsvarende Anvendelse paa den *Ret til Arv*, som efter Forordningen af 11. September 1839 angaaende Behandlingen af en bortebleven Persons Formue tilkommer en forbigaaet Arving.

§ 3. Bestemmelserne i denne Lov kommer til Anvendelse, *for saa vidt Forældelsen ikke er indtraadt* inden Lovens Ikrafttræden.

Justitsministeren kan ved Bekendtgørelse bestemme, at Reglerne i § 1 skal gælde for Fordringer, der er forældet i Tiden mellem 9. April 1940 og denne Lovs Ikrafttræden, medmindre det antageliggøres, at Skyldneren ved paa ny at blive forpligtet vil lide et Tab, som han vilde have undgaaet, hvis Fordringen var blevet holdt i Kraft; antageliggøres dette, skal Forældelsen staa ved Magt i tilsvarende Omfang. Saadan Bestemmelse kan dog kun træffes, for saa vidt Ministeren skønner, at den Stat, i hvilken Fordringshaveren havde Bopæl eller fast Ophold, yder Fordringshavere i Danmark tilsvarende Beskyttelse.

§ 4. Forældelsesbestemmelserne i *Veksellov* Nr. 68 af 23. Marts 1932 og i *Checklov* Nr. 69 af samme Dato berøres ikke af denne Lov.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.